

بررسی میزان آگاهی و دیدگاه اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز در رابطه با راهکارهای بلند مدت و کوتاه‌مدت یادگیری الکترونیکی ترکیبی: یک مطالعه‌ی مقطعی

داریوش رخ افروز: عضو هیأت علمی دانشکده‌ی پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز.

ندا صیادی: عضو هیأت علمی، دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز.

اشرف السادات حکیم*: عضو هیأت علمی دانشکده‌ی پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز.

چکیده: روانشناسان تربیتی معتقدند که یادگیری باید چنان سازماندهی شود که هر فراگیر بر اساس توانایی‌های خود یاد بگیرد. با توجه به اینکه تاکنون در ایران در مورد نظام یادگیری الکترونیکی ترکیبی مطالعات زیادی صورت نگرفته است، پژوهشگران بر آن شدند، پژوهشی در زمینه‌ی میزان آگاهی و دیدگاه اعضای هیأت علمی در رابطه با راهکارهای بلندمدت و کوتاه‌مدت آموزش الکترونیکی انجام دهند. در این مطالعه‌ی مقطعی توصیفی ۵۰ نفر از اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. داده‌های مطالعه از طریق پرسش‌نامه روا و پایا جمع‌آوری و با استفاده از نسخه ۱۳ نرم‌افزار SPSS و آمار توصیفی و استنباطی تجزیه و تحلیل شدند. طبق یافته‌های پژوهش، ۵۰ درصد از اعضای هیأت علمی نسبت به فرآیند آموزش الکترونیکی آگاهی داشتند. ۹۵ درصد اعضای هیأت علمی به تربیت اساتید حرفه‌ای جهت ارائه درس‌های یادگیری الکترونیکی به عنوان بهترین راهکار بلند مدت و ۸۳ درصد اعضای هیأت علمی به طراحی نرم افزارهای ارائه‌کننده‌ی خدمات آموزشی جذاب و ایرانی پسند به عنوان بهترین راهکار کوتاه مدت اعتقاد داشتند. همچنین بین میزان آگاهی و سابقه کار ارتباط معناداری وجود داشت. با در نظر گرفتن محدودیت‌های غیر قابل اجتناب روش‌های آموزش الکترونیکی، استفاده از فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات به منظور کیفیت یادگیری، سهولت دسترسی به حجم بالایی از اطلاعات، کاهش هزینه‌های آموزشی و ارتقای علمی مدرسان از مهم‌ترین دستاوردهای فن‌آوری اطلاعات می‌باشند.

کلیدواژه‌ها: آگاهی، دیدگاه، یادگیری الکترونیکی ترکیبی، راهکار کوتاه مدت، راهکار بلند مدت

(hakim3448200@yahoo.com)

*نویسنده‌ی مسؤؤل: کارشناس ارشدی‌پرستاری، عضو هیأت علمی دانشکده‌ی پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی

جندی‌شاپور اهواز

مقدمه

آموزش مداوم جامعه پزشکی، که مخاطبین فراوان و با تنوع گسترده علایق، تجارب و نیازهای آموزشی دارد، بیشتر محسوس است (فرهادی ۲۰۰۵). اهمیت توسعه فن‌آوری اطلاعات و ارتباطات به حدی است که پس از پایان نخستین دهه‌ی قرن بیست و یکم، فعالیت پژوهشی و آموزشی کمتری بدون استفاده از اینترنت و ارتباطات کامپیوتری صورت می‌پذیرد (کوک و اسمیت ۲۰۰۶). از سویی دیگر دانشجویان دارای سبک‌های گوناگون یادگیری می‌باشند و ویژگی‌های متنوعی در میزان و سرعت یادگیری دارند و نیز خصوصیات بسیاری در ایشان وجود دارد که سبب تفاوت هر یک از آنان نسبت به دیگری می‌شود. در نتیجه، یک روش آموزشی ثابت برای تمامی یادگیرندگان فاقد کارایی لازم است. لذا ضرورت تغییر در روش‌های آموزشی و فردی کردن آموزش مورد توجه متخصصان امر آموزش قرار گرفته است (مونیعی ۲۰۰۴). البته یادگیری با کمک رایانه محدودیت‌های خاص خود را نیز داراست که از جمله این محدودیت‌ها، عدم درک دقیق از فضاهای مجازی و نداشتن آشنایی کامل با قابلیت‌ها و عملکردهای آن است. یکی دیگر از محدودیت‌ها، وابسته بودن موفقیت یادگیرنده به مهارت تکنیکی و فنی او در کاربرد رایانه است (شوستر و لرنو دونکان ۲۰۰۳). با توجه به محدودیت‌های ذکر شده و در نظر گرفتن این نکته که کشور ایران از نظر جمعیتی یکی از جوان‌ترین کشور جهان محسوب می‌شود و ۷۰ درصد جمعیت آن زیر ۳۰ سال سن دارند و از سوی دیگر تمایل جوانان به ادامه‌ی تحصیلات دانشگاهی افزایش یافته است. این مسأله با توجه به تحولات اخیر جهانی، ورود به عصر اطلاعات که در آن دانش، بالاترین ارزش افزوده را ایجاد می‌کند، ما را با چالشی اساسی مواجه ساخته است که تنها با بهره‌گیری از آموزش الکترونیکی همراه با شیوه سنتی تدریس می‌توان بر آن فایق آمد. چرا که دسترسی به اهداف یادگیری به‌کارگیری تلفیقی از چند شیوه‌ی تدریس می‌باشد. در لزوم توسعه آموزش الکترونیکی در کشور تردیدی وجود ندارد، آن چه مطرح است شیوه و چگونگی دستیابی به این مهم است (ذوالفقاری و همکاران ۲۰۰۷). با توجه به مطالب ذکر

ارتقای کیفیت آموزش علوم پزشکی همواره مورد توجه بوده و روز به روز نیز اهمیت بیشتری پیدا می‌کند (ذوالفقاری و همکاران ۲۰۰۷). بسیاری از روانشناسان تربیتی معتقدند که شرایط یادگیری باید چنان سازماندهی شود که هر فراگیر براساس توانایی‌های خود به فعالیت و یادگیری بپردازد (هرگنهان و اوسون ۲۰۰۴). اگرچه تاکنون شیوه‌ی غالب آموزش و یادگیری، تدریس استاد در کلاس درس بوده، اما امروزه شیوه‌ها و فضاهای جدید ارتباطی فراهم شده که می‌تواند یاددهی - یادگیری را در خارج از کلاس درس ممکن سازد (صابریان ۲۰۰۶). نیازهای روزافزون مردم به آموزش، عدم دسترسی آنها به مراکز آموزشی، کمبود امکانات اقتصادی، کمبود مدرسان مجرب و هزینه‌های زیادی که صرف آموزش می‌شود، متخصصان را بر آن داشت که با کمک فن‌آوری اطلاعات روش‌های جدیدی برای آموزش ابداع نمایند، که هم اقتصادی و با کیفیت باشد و هم بتوان با استفاده از آن به طور همزمان جمعیت زیادی را تحت آموزش قرارداد (فرهادی ۲۰۰۵). با توجه به اینکه نظام آموزش الکترونیکی دارای محدودیت‌هایی است که از جمله‌ی این محدودیت‌ها می‌توان به زمان‌بر بودن بررسی میزان زیاد پیغام‌های رسیده و ارسال جواب‌ها و همچنین نیازمند بودن به مهارت مدیریت اطلاعات اشاره کرد. به نظر می‌رسد که بهترین روش در این خصوص اجرای آموزش الکترونیکی ترکیبی است، که در آن می‌توان به طور همزمان از فواید هر دو روش سنتی و الکترونیکی بهره‌برد. (محمدخانی ۲۰۰۶) هرچند برخی از مؤسسات آموزشی، در سال‌های اخیر، نسبت به ارایه‌ی کامل دوره‌های آموزشی به صورت الکترونیک اقدام نموده‌اند، اما هنوز شواهد زیادی در مورد نتایج ارزشیابی این برنامه‌ها منتشر نشده است. با توجه به مزایای عمومی آموزش الکترونیکی و قابلیت‌های ویژه‌ی آن در آموزش پزشکی، به نظر می‌رسد ادغام آن در برنامه‌های جاری آموزشی دانشگاه‌ها، به طوری که آموزش متداول به شکل تلفیقی از آموزش سنتی و آموزش الکترونیک ارائه شود، اجتناب‌ناپذیر باشد. این امر، به خصوص در مورد

شده در مورد ضرورت تغییر در نظام‌های آموزشی و به‌کارگیری شیوه‌های ترکیبی در نظام آموزشی عالی پژوهشگران بر آن شدند تا آگاهی و دیدگاه، اعضای هیأت علمی دانشگاه را به عنوان یکی از ارکان اصلی در امر آموزش جویا شوند.

روش کار

مطالعه‌ی حاضر از نوع مقطعی است که با استفاده از فرمول حجم نمونه و بر اساس نمونه‌گیری پایلوت که جهت نمونه‌های مذکور بر اساس نمونه‌گیری تصادفی ساده، ۵۰ نفر از اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز انتخاب و از طریق هماهنگی با نمایندگان مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی وارد مطالعه شدند. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه‌ی محقق ساخته بود، مشتمل بر دو بخش شامل مشخصات دموگرافیک (۴ سؤال) و سؤالات مربوط به آگاهی در مورد دانش رایانه (۶ سؤال)، گزاره‌های مربوط به راهکارهای استراتژیک و بلند مدت (۹ سؤال) و گزاره‌های مربوط به راهکارهای عملیاتی و کوتاه مدت (۷ سؤال) که پاسخ سؤالات مربوط به آگاهی بر اساس مقیاس لیکرت و پاسخ سؤالات مربوط به راهکارها بر اساس مقیاس سه درجه‌ای لیکرت: موافقم، تا حدی موافقم و مخالفم طبقه‌بندی گردیده بود. جمع امتیازات هر سؤال ۱۰۰ بود. برای تعیین اعتبار ابزار از اعتبار محتوا و ساختار استفاده گردید، بدین منظور پس از بررسی متون و منابع کتابخانه‌ای سؤالات طراحی و با ده تن از اعضای هیأت علمی و صاحب‌نظران مشاوره شد و اصلاحات لازم صورت پذیرفت. جهت تعیین پایایی از روش آزمون-آزمون مجدد استفاده شد، بدین ترتیب که سؤالات یک بار به آزمون شوندگان داده شد و دو هفته بعد مجدداً سؤالات توسط آزمون شوندگان پاسخ داده شد و سپس با تعیین ضریب همبستگی آلفای کرونباخ (۹۲ درصد) پایایی پرسشنامه تأیید شد. داده‌های مطالعه پس از جمع‌آوری وارد نرم‌افزار SPSS نسخه‌ی ۱۳ شدند و سپس با استفاده از آزمون‌های آمار توصیفی و استنباطی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها

مشخصات فردی اعضای هیأت علمی در جدول شماره‌ی ۱ آورده شده است. همان‌طور که داده‌های جدول نشان می‌دهد، سن ۵۲ درصد از اعضای هیأت علمی بالاتر از ۴۰ سال بود. ۸۶ درصد آنها متأهل بوده، ۵۲ درصد مرد بودند و ۳۲ درصد سابقه‌ی تدریس ۱۵-۱۰ سال داشتند. جدول شماره‌ی ۲ نشان‌دهنده‌ی آگاهی اعضای هیأت علمی در مورد آشنایی با استفاده از رایانه، استفاده از اینترنت و آشنایی با برنامه‌های مختلف است. تحلیل آماری تفاوت معناداری را بین سن و میزان آشنایی در مورد استفاده از کامپیوتر ($P=0/03$) نشان داد. بین آشنایی در مورد نحوه‌ی دسترسی به اینترنت و استفاده از اسلاید در ارائه‌ی درس و سابقه‌ی خدمت، ارتباط معناداری وجود داشت ($P=0/03$). همچنین مشخص شد که اعضای هیأت علمی با سابقه‌ی بیشتر، در مورد این دو مهارت تسلط بهتری دارند. جدول شماره‌ی ۳ و ۴ به ترتیب نشان‌دهنده دیدگاه اعضای هیأت علمی در مورد راهکارهای بلندمدت آموزش الکترونیکی ترکیبی و دیدگاه آنها در مورد راهکارهای کوتاه‌مدت آموزش الکترونیکی ترکیبی می‌باشند.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که فقط ۵۰ درصد از اعضای هیأت علمی در مورد استفاده از رایانه آگاهی داشتند و همچنین میزان آشنایی در مورد استفاده از اینترنت ۵۲ درصد بود. ذوالفقاری در تحقیق خود اذعان نمود که مهارت فنی استفاده‌کنندگان در کاربرد رایانه و شبکه یکی از عوامل مؤثر در موفقیت اجرای آموزش الکترونیکی است (ذوالفقاری و همکاران ۲۰۰۹). در همین راستا مطالعه‌ی دیگری که در خصوص دانش و نگرش مدیران بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی اصفهان پیرامون رایانه و آموزش الکترونیکی انجام شد، نتایج نشان داد که میانگین دانش مدیران در مورد استفاده از رایانه، نرم‌افزارهای رایج و غیره کم بود و درصد قابل توجهی از آنها دانش و مهارت کافی جهت استفاده از رایانه را نداشتند (حسینی و فاطمی ۲۰۰۹).

دیگری که با هدف بررسی کاربرد مؤلفه‌های یادگیری الکترونیکی از دیدگاه اساتید مراکز آموزش عالی استان مرکزی انجام شد، نتایج بیانگر این بود که اساتید این مراکز مشارکت در یادگیری الکترونیکی را به عنوان عاملی برای ارتقای شغلی، یکی از عمده‌ترین مشوق‌ها ذکر کرده و همچنین توسعه‌ی حرفه‌ای اساتید را یکی از مشوق‌های عمده به کارگیری آموزش الکترونیکی بیان کرده‌اند (مرادی نژاد و همکاران ۲۰۰۹). که با نتایج پژوهش حاضر یکسان است. همچنین در مطالعه‌ی دیگری که با هدف بررسی یادگیری الکترونیکی، مسایل و راهکارهای آن با تأکید بر آموزش عالی انجام شد، به این نتیجه رسیدند که راهکار بلندمدت تربیت اساتید حرفه‌ای جهت ارائه‌ی دروس یادگیری الکترونیکی، به عنوان بهترین راهکار می‌باشد (فیضی و همکاران ۲۰۰۴). که با نتایج مطالعه‌ی حاضر یکسان است. در پایان با توجه به راهکارهای ارائه‌ی شده توسط اعضای هیأت علمی می‌توان جهت تربیت اساتید حرفه‌ای، ارائه‌ی واحدهای یادگیری الکترونیکی را به عنوان بهترین راهکار جهت اجرای شیوه‌ی آموزش الکترونیکی همراه با شیوه تدریس سنتی پیشنهاد کرد. همچنین یافته‌های پژوهش حاضر نشان می‌دهد که ۸۳ درصد اعضای هیأت علمی به طراحی نرم‌افزارهای ارائه‌کننده‌ی خدمات آموزشی جذاب و ایرانی پسند به عنوان بهترین راهکار کوتاه‌مدت اعتقاد داشتند. در این زمینه مطالعه‌ی که با هدف بررسی راهکارهای توسعه‌ی فرهنگ‌ی آموزش الکترونیکی در بین اساتید انجام شد. یافته‌ها نشان داد که فرآیند تغییر نگرش اساتید و متقاعد سازی آن‌ها نسبت به مزایای رویکرد آموزش الکترونیکی و توسعه‌ی مهارت‌های مورد نیاز آن‌ها برای ایجاد تدریس مناسب نقش ویژه‌ای را در اجرای موفق این نوع آموزش ایفا می‌کند (زمانی ۲۰۰۹). که با نتایج پژوهش حاضر هم راستا است. در پژوهش دیگری که با هدف بررسی موانع آموزش الکترونیک در دانشگاه‌های علوم پزشکی قزوین انجام شد، نتایج بیانگر این بود که با توجه به موانعی که در خصوص راه‌اندازی این نوع آموزش در دانشگاه‌های علوم پزشکی وجود دارد، مشخص شد که عمده‌ی مشکلات مربوط به عدم

که با نتایج مطالعه‌ی حاضر هم‌سو می‌باشد. در پژوهش دیگری که با هدف بررسی میزان آشنایی اعضای هیأت علمی با محیط‌های مبتنی بر وب ۲ انجام شد، یافته‌ها نشان داد که میزان آشنایی و مهارت آنان در استفاده از وب ۲ بسیار کم بوده و فاقد دیدگاه روشن و مشخص در زمینه‌ی استفاده از آن می‌باشند (مهری زاده و سرمد ۲۰۰۹). که با نتایج پژوهش حاضر متفاوت است و شاید علت این اختلاف مربوط به دسترسی بیشتر به امکانات وب می‌باشد. همچنین در مطالعه‌ی دیگری که با هدف بررسی میزان دانش، نگرش و مهارت اعضای هیأت علمی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی گیلان در مورد آموزش الکترونیکی صورت گرفت، نتایج نشان داد که اکثریت اعضای هیأت علمی (۸۰/۸ درصد) از دانش ناکافی نسبت به آموزش الکترونیکی برخوردار بودند، اما ۷۸/۸ درصد افراد ذکر نمودند که از مهارت لازم در استفاده از رایانه برخوردار هستند (قنبری خانقاه ۲۰۰۹). که با یافته‌های پژوهش حاضر متفاوت است و شاید علت این اختلاف تفاوت در میزان تجهیزات قرار داده شده در اختیار اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی گیلان نسبت به اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز می‌باشد. از سویی دیگر در پژوهش فوق بین سن و آگاهی و اطلاعات زمینه‌ای تفاوت معناداری وجود داشت ($p=0/02$). که با نتایج مطالعه‌ی حاضر همخوانی دارد. یافته‌های تحقیق دیگری که با هدف بررسی میزان استفاده و آشنایی اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی شیراز در خصوص استفاده از سایت کتابخانه‌ی ملی دیجیتال انجام شد، نشان‌دهنده‌ی این بود که هنوز کاربران از بسیاری از امکانات و قابلیت‌های آن اطلاع کافی ندارند و ۴۴ درصد آن‌ها تا کنون از این سایت استفاده نکرده بودند که بیانگر کمبود آگاهی این افراد در این زمینه می‌باشد (نعمت الهی و همکاران ۲۰۰۹). که با نتایج مطالعه حاضر یکسان است. همچنین یافته‌های پژوهش دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز نشان داد که ۹۵ درصد اعضای هیأت علمی به تربیت اساتید حرفه‌ای جهت ارائه دروسهای یادگیری الکترونیکی به عنوان بهترین راهکار بلندمدت اعتقاد داشتند. در مطالعه‌ی

توصیه می‌شود تا مطالعات بیشتری در زمینه‌ی تدوین راهکارهایی ضروری در جهت اجرای این شیوه آموزشی صورت گیرد، تا بتوان با ایجاد بستر مناسب در محیط‌های آموزشی به این مهم دست یافت.

تشکر و قدردانی

این مقاله حاصل طرح تحقیقاتی مصوب دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز به شماره‌ی قرارداد U-۸۸۳۲۷ مورخ ۸۸/۱۰/۱۴ می‌باشد که مراتب تشکر و قدردانی از مدیریت محترم مرکز توسعه‌ی آموزش پزشکی و معاونت پژوهشی دانشگاه به جهت حمایت از طرح یاد شده اعلام می‌شود. همچنین مراتب سپاس صمیمانه از مسؤولان ذی‌ربط و کلیه اعضای هیأت علمی آن دانشگاه ابراز می‌گردد.

آشنایی و عدم امکانات در این خصوص می‌باشد، بنابراین، می‌توان با فراهم کردن زیرساخت‌های آموزش الکترونیکی بستر مناسبی را برای رشد و ارتقای سطح علمی کشور به وجود آورد (غلامی و همکاران ۲۰۰۹). همچنین در مطالعه‌ی دیگری که با هدف بررسی یادگیری الکترونیکی، مسایل و راهکارهای آن با تأکید بر آموزش عالی انجام شد، یافته‌ها نشان داد که راهکار کوتاه‌مدت برگزاری آموزش الکترونیکی در ابتدا به صورت غیر حضوری را به عنوان بهترین راهکار معرفی کرده‌اند (فیضی و همکاران ۲۰۰۴). که با نتایج مطالعه حاضر یکسان است. به طور کلی با توجه به اینکه علی‌رغم گسترش روزافزون ارتباطات و ضرورت استفاده از فن‌آوری نوین از جمله آموزش الکترونیکی به ویژه در دانشگاه‌های علوم پزشکی حرکت قابل قبولی مشاهده نشده، لذا

جدول شماره ۱: توزیع فراوانی مشخصات فردی اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی جندی‌شاپور اهواز

مشخصات فردی	فراوانی	تعداد	درصد
سن	۲۰-۲۹	۴	۸
	۳۰-۳۹	۱۸	۳۶
	۴۰ سال به بالا	۲۸	۵۶
وضعیت تأهل	متاهل	۴۳	۸۶
	مجرد	۷	۱۴
جنسیت	مرد	۲۶	۵۲
	زن	۲۴	۴۸
سابقه‌ی تدریس (به سال)	۱-۵	۱۳	۲۶
	۵-۱۰	۷	۱۴
	۱۰-۱۵	۱۶	۳۲
	۱۵-۲۰	۶	۱۲
	۲۰-۲۵	۸	۱۶

جدول شماره ۲: توزیع فراوانی اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز بر حسب آشنایی به رایانه و مهارت‌های آن

بله		تا حدودی		کم		میزان آشنایی با رایانه
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۴۸	۲۴	۲	۱	۵۰	۲۵	استفاده از رایانه
۴۸	۲۴	۴	۲	۴۶	۲۳	فرخوانی مطالب از اینترنت
۴۸	۲۴	۵۲	۲۶	۰	۰	دسترسی به اینترنت
۴۴	۲۲	۴	۲	۵۲	۲۶	آموزش به وسیله powerpoint
۵۰	۲۵	۱۲	۶	۳۸	۱۹	تنظیم ویدیو پروژکتور

جدول شماره ۳: توزیع نحوه دیدگاه اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز نسبت به راهکارهای بلند مدت الکترونیکی ترکیبی

مخالقم		تا حدی موافقم		موافقم		راهکارهای بلند مدت الکترونیکی ترکیبی
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۲	۱	۴۶	۲۳	۵۲	۲۶	اجرای مدیریت استراتژیک برای پیاده سازی الکترونیک
۰	۰	۵۰	۲۵	۵۰	۲۵	توسعه دانش و فن آوری اطلاعات در دانشگاه‌های علوم پزشکی
۲	۱	۴۸	۲۴	۵۰	۲۵	تعیین اهداف یادگیری الکترونیکی
۱۰	۵	۳۸	۱۹	۵۲	۲۶	تربیت اساتید حرفه‌ای برای ارائه‌ی دروس یادگیری الکترونیکی
۴	۲	۴۴	۲۲	۵۲	۲۶	ایجاد قوانین راهبردی و لازم
۴	۲	۴۸	۲۴	۴۰	۲۰	در پیش گرفتن مدیریت تغییر برای روبرو شدن با مشکلات پیاده سازی یادگیری الکترونیک
۸	۴	۴۲	۲۱	۵۰	۲۵	فرهنگ‌سازی قوانین مورد نیاز حمایت از سازمان انفورماتیک
۴	۲	۴۶	۲۳	۵۰	۲۵	تقویت روحیه علم گرایی و تشویق دانشجویان جهت کارهای تحقیقاتی
۰	۰	۵۴	۲۷	۴۶	۲۳	جلب همکاری وزارت علوم جهت بستر سازی مناسب مخابراتی دانشگاه‌ها
۴	۲	۴۶	۲۳	۵۰	۲۵	تدوین طرح جامع یادگیری الکترونیکی قبل از شروع به کار

جدول شماره ۴: توزیع نحوه دیدگاه اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز نسبت به راهکارهای کوتاه مدت یادگیری الکترونیکی ترکیبی

مخالفم		تا حدی موافقم		موافقم		راهکارهای کوتاه مدت یادگیری الکترونیکی ترکیبی
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۸	۴	۲۶	۱۳	۴۸	۲۴	برگزاری آموزش الکترونیکی ترکیبی ابتدا" به صورت نیمه حضوری
۲	۱	۵۴	۲۷	۴۴	۲۲	تدوین استاندارد جهت طرح درس و اریه درس یادگیری الکترونیکی
۱۴	۷	۳۰	۱۵	۳۸	۱۹	پیاده سازی یادگیری الکترونیکی از مقاطع بالاتر از کارشناسی
۶	۳	۵۰	۲۵	۴۴	۲۲	تهیه تجهیزات ارزان قیمت ماهواره‌ای جهت دسترسی به اینترنت

References

Cook, DA; Smith, A 2006, Validity of Index of learning styles scores: multi trait multi method compare is on with three cognitive / learning style instruments, *Med Educ*, Vol.40, No. 9, pp. 900-907.

Farhadi, R 2005, E-learning new paradigm, *In age information Quarterly Information Science and Technology*, Vol.21, No. 1 pp. 49-66. (in Persian)

Feyzi, K; Rahmani, M; Sadri, A 2004, E-learning in Iran, problems and solutions with emphasis on higher education, *Quarterly Journal of Research and Planning in Higher Education*, Vol. 10, No.3 , pp. 99-120. (in Persian)

Ghanbari Khanghah, A; Moghadase Rostamiya, T 2009, Survey Knowledge, skills and attitude of the faculty members and students of Gilan University in E-learning, *Education Development Center of Medical Sciences*, Mashhad University of Medical Sciences, The third year, No. 5, autumn and winter (in Persian).

Gholami, A; Derakhshan, F; Safdari, F 2009, Barriers e-learning in medical sciences university's from the attitude of educational experts and faculty of Qazvin University of Medical Sciences, *Education Development Center of Medical Sciences*, Mashhad University of Medical Sciences, The third year, No. 5, Autumn and Winter (in Persian)

Hergenhahn, BR; Olson, MH 2004, *An Introduction to theories of learning*, 6th ed, Translated by: Saif, AA, Dowarn publication, Tehran. (in Persian)

Hosseini, Sh; Fatemi, A 2009, Survey knowledge, attitudes and function of managers of hospitals affiliated with Isfahan University of Medical Sciences about computer usage and e-learning quality management in health Education, *Development Center of Medical Sciences*, Mashhad University of Medical Sciences, No. 5, Autumn and Winter (in Persian)

Mehdizadeh, F; Mehdizadeh, H; Sarmad, M 2009, Study familiar faculty University of West-based environments and web2 in learning – teaching, *Education Development Center of Medical Sciences, Mashhad University of Medical Sciences*, No.3.

MohamadKhani, M 2006, Blended learning, *Monthly magazine Tadbir*, Vol.17, No. 172, Available from: <http://imi.ir> (Tadbir).

Moniee, R 2004, Developing of distance education in higher education: challenge and opportunism. *Journal of Rahyafat*, Vol. 31, No. 1, pp.43 (in Persian)

Moradinezhad, A; Tajabadi, R; Ranjbar, A 2009, Application of e-learning components from the attitude of teachers of higher education in Central Province, *Education Development Center of Medical Sciences, Mashhad University of Medical Sciences*, No. 5, Autumn and Winter (in Persian)

Nematollahi, P 2009, Evaluation of use and familiarity respected members of the faculty of basic medical degree of Shiraz University of Medical Sciences of the National Digital Library site medical, *Education Development Center of Medical Sciences, Mashhad University of Medical Sciences*, No. 5, Autumn and Winter (in Persian)

Saberian, M 2006, *principle of planning for Education*, Boshra publication, Tehran. (in Persian)

Shuster, GF; Learn, CD; Duncan, R 2003, A strategy for in solving on – campuses and distance students in a Nursing research course, *Jcontin Educ Nurs*, Vol. 34, No.3, 108 –15.

Zamani, F 2009, Survey strategy of development culture of faculty, *Education Development Center of Medical Sciences, Mashhad University of Medical Sciences*, No. 5, autumn and Winter (in Persian)

Zolfaghari, M; Merdad, N; ParsaYekta, Z; et al 2007, The effect of lecture and E – learning methods on learning mother and child health course in Nursing students, *Iranian Journal of Medical Education*, Vol. 7, No. 1, pp. 31 – 38 (in Persian)

Zolfaghari, M 2009, Attitude of faculty members of Tehran University Nursing of Medical Sciences taught through a combine of e-learning system, *Journal of Faculty of Tehran University of Medical Sciences (Hayat)*, Vol.15, No.1, pp.31-39 (in Persian)

The study of Knowledge and View of faculty members of Ahvaz Jundishapur University Of Medical Sciences with short term and long term strategies of combined e-learning. A Cross-Sectional Study

Rokhafroz Daryosh¹

Sayadi Neda¹

Hakim Ashrafalsadat^{1,*}

¹: Faculty member of Ahvaz Jundishapur University of Medical Sciences, Nursing and Midwifery School, Ahvaz, Iran

Abstract:

The educational psychologists believe that learning conditions must be so organized that every universal based on their ability to pay the learning activity, so Many studies have been done the so far in the electronic learning system combination (merger and targeted training in person E-Learning). The aim of this Study is to assess knowledge and View of faculty members about short term and long term strategies of combine e-learning. In this cross-sectional study, with simple random selected of faculty members in Ahvaz Jundishapour University of Medical Sciences, we selected 50 faculty members. The number of faculty based on pilot sampling and sample size formula. The tool for information gathering was a valid and reliable questionnaire made by the researcher. After completed questionnaire, data analyzed with descriptive and inferential statistics in SPSS v.13. Findings showed that 50% of faculty members were aware of e-learning process and 95% of these faculty members considered that train teachers to provide professional e-learning as the best solution for long-term strategy and 83% of faculty members believed that design software provider of education services attractive and friendly to Iran as the best solution also was significant relationship between knowledge and experience. Considering the unavoidable limitations of electronic techniques, the use of IT for increasing the quality of learning, ease of access to high volumes of information, reduced training costs, increase quality of care, health promotion materials and science teachers that the most important achievements in information technology.

Key words: Knowledge, View, electronic learning combination, short term strategy, long- term strategy.

***Corresponding Author:** Jundishapur University of Medical Sciences, Nursing and Midwifery School, Ahvaz, Iran.

Email: hakim3448200@yahoo.com